

# SZTANDAR LUDU

## PISMO POLSKIEJ PARTII ROBOTNICZEJ

Rok I

Lublin, poniedziałek 3 września 1945 r.

Nr 154

### Przebieg uroczystego podpisania kapitulacji

LONDYN, 21. IX. Z chwilą podpisania kapitulacji przez przedstawicieli obu stron walczących, oficjalnie zakończyła się największa wojna światowa. Historyczny akt podpisania dokumentu kapitulacyjnego nastąpił o godzinie 2,30 czasu brytyjskiego w zatoce tokijskiej. Po przybyciu na pokład pancernika przedstawicieli japońskich gen. Mac Arthur wygłosił krótkie przemówienie, wzywając do podpisania tak ważnego dokumentu o znaczeniu ogólnoludzkim. Ze strony Japonii podpisali: minister spraw zagranicznych Szigimitsu i gen. Umezu. Następnie podpisał gen. Mac Arthur jako głównodowodzący wojsk sojuszniczych, po nim gen. Nimitz — przedstawiciel Stanów Zjednoczonych, przedstawiciel Chin, adm. Fresey — Anglii, gen. Bemy — Australii, gen. Derewianko — Związku Radzieckiego. Po nich złożyli swe podpisy przedstawiciele: Kanady, Francji, Holandii i Nowej Zelandii.

Pióra, którymi podpisano akt kapitulacji gen. Mac Arthur ofiarował jedno gen. Weinwright'owi — słynnemu obrońcy Corredoru, a drugie gen. Persiva'owi — komendantowi armii brytyjskiej na półwyspie Malajskim. Sporażdono dwa egzemplarze dokumentu kapitulacyjnego. Japończycy dostali dokument oprawny w czarną skórę, a sprzymierzonych został oprawiony w skórę zieloną. Treść aktu podzielona na 8 paragrafów, zawiera 400 słów:

§ 1) Japonia przyjmuje postanowienia konferencji poczdamskiej.

§ 2) Cesarska kwatery główna i wszystkie siły zbrojne kapitulują bezwarunkowo na rzecz sprzymierzonych.

§ 3) Wszyscy żołnierze oraz ludność cywilna mają podporządkować się rozkazom aliantów i są obowiązani uchronić przed zniszczeniem dobro państwowe wszelkiego rodzaju.

§ 4) Dowódcy mają wydać rozkazy do swoich podwładnych nakazujące złożenie broni i wierne wypełnianie warunków kapitulacji.

§ 5) Urzędnicy japońscy pozostają na swoich stanowiskach i wykonują wszystkie rozporządzenia władz okupacyjnych.

§ 6) Cesarz i urzędnicy jego mają wykonać wszystkie rozporządzenia w dobrej wierze, dokładnie i zgodnie z dyrektywami, które były podane lub będą.

§ 7) Japonia natychmiast wypuści na wolność jeńców i internowanych żołnierzy i cywilne osoby, zapewni im utrzy-

manie i dopomoże do przewiezienia ich na wskazane miejsca.

§ 8) Cesarz i rząd japoński podlegają rozkazom naczelnego dowództwa wojsk sprzymierzonych.

Na zakończenie uroczystości, które trwały zaledwie parę minut, zabrał głos gen. Mac Arthur. „Przed chwilą podpisany akt nie nosi charakteru niemożności obu stron względem siebie. Zamierzam moim, jako głównego zarządcy w Japonii jest postępować sprawiedliwie, tolerancyjnie. Wielkie dzieło zakończenia wojny pozostawiamy sobie. Stojmy teraz przed zagadnieniem jeszcze większym — zagadnieniem utrzymania pokoju na całym świecie.

Módlmy się, aby Bóg utrzymał pokój na świecie, gdyż środki niszczące, jakie obecnie ludzkość wynalazła, mogą szerzyć apokaliptyczne zagładę”.

Następnie przemówił przez radio z Białego Domu prezydent Truman. W przemówieniu swym dał wyraz radości z powodu pomyślnego biegu wypadków i dzień dzisiejszy ustanowił Dniem Zwycięstwa nad Japonią.

Jednocześnie przemawiał do Japończyków cesarz Hirohito. Rozkazał on podporządkować się rozkazom władz wojskowych i cywilnych i z rezygnacją przyjąć los, który Niebiosa zesłały na krainę wschodzącego słońca.

### Związek Radziecki—Marynarce Wojennej R. P.

WARSZAWA, (Po'press). Jak się dowiadujemy, rząd radziecki powziął uchwałę, mocą której przekazuje w darze Polskiej Marynarce Wojennej szereg okrętów wojennych różnego typu i wielkości, w ogólnej liczbie 23 jednostki floty morskiej, m. in. jeden kontrtorpedowiec. Okręty wojenne, ofiarowane Polsce, które staną się fundamentem potężnego rozwoju naszej Marynarki Wojennej, są już w drodze na Oksywie, gdzie wraz z pełnym wyposażeniem i uzbrojeniem będą przekazane polskim władzom wojskowym.

Dzień przekazania okrętów będzie wielkim świętem braterstwa broni polskiej Marynarki Wojennej i radzieckiej Wojennej Floty Morskiej, będzie uroczystym dniem radości całego narodu polskiego, dniem, w którym po sześciu latach niewoli znowu zalopocne nad wybrzeżem bałtyckim dumna bandera wojenna Rzeczypospolitej Polskiej.

Uroczystość przekazania 23 jednostek floty wojennej władzom polskim odbędzie się w pierwszej połowie września w porcie wojennym na Oksywiu.

### Kapitulacja Sachalinu i Mandżurii będzie przyjęta przez ZSRR

LONDYN, 2. IX (BBC). Kapitulację Japonii w Chinach przyjmie marszałek Ciang-Kai-Szek, na Malajach i Wschodnich Indiach Holenderskich u gen. Montbatten i dowódca australijskich sił zbrojnych. Kapitulacja Sachalinu i Mandżurii będzie przyjęta przez Związek Radziecki.

MOSKWA, 2. IX. (Tass). Radzieckie biuro informacyjne donosi iż w wyniku akcji przeprowadzonej przy pomocy spadochroniarzy i floty wojennej ZSRR wojska radzieckie oczyszczyły wyspy Kurylskie z pozostających tam dotąd wojsk japońskich. Do niewoli wzięto 13 tys. żołnierzy i oficerów w tym dwóch generałów.

### Rozgłośnia tokijska w służbie amerykańskich wojsk okupacyjnych

TOKIO, 2. IX. (BBC). Z Tokio donoszą o rozroznieniu przez Mac Arthura głównodowodzącego siłami okupacyjnymi w Japonii, kontroli nad rozgłośnią tokijską, leżącą o 12 mil od Tokio. W ten sposób został polo-

żony kres jej działalności propagandowej. Rozgłośnia tokijska stanie się odtąd czynnikiem, pełniącym wielką rolę w uświadamianiu szerokiej mas japońskich.

### Komitet wojenny radzieckiego biura informacyjnego

MOSKWA, (Polpress). Dnia 31 sierpnia na Dalekim Wschodzie nie zaszły żadne istotne zmiany.

23 tysiące japońskich żołnierzy i oficerów oraz 20 generałów poddało się wojskom radzieckim.

Przymirowanie kapitulujących jednostek i formacji japońskich trwa w dalszym ciągu.

### Sprawa Palestyny będzie rozstrzygnięta w porozumieniu z Arabami i Żydami

TEL AVIW, (Polpress). Emir Transjordanii, Abdullah oświadczył w wywiadzie, udzielonym przedstawicielom dziennika „Alefba”, że otrzymał depeszę od prezydenta Trumana, w której prezydent stwierdza, że sprawa Palestyny będzie rozstrzygnięta w porozumieniu z Arabami i Żydami.

### Narodowa Partia Robotnicza Iranu protestuje przeciwko dyktaturze obecnego rządu

MOSKWA, 2. IX. (Tass). Z Teheranu donoszą, iż na zebraniu przedstawicieli Nar. Partii Robot. w Iranie została uchwalona deklaracja, w której został złożony protest przeciw dyktaturze obecnego rządu, który chce ukroczyć swobodę. „Protestujemy — brzmi deklaracja — przeciw napadom żandarmerii i żołnierzy na kluby robotnicze. My przedstawiciele szerokich mas chłopskich i robotniczych będziemy stać na straży prawdziwej demokracji”.

### Odradzające się życie społeczne i polityczne na Węgrzech

LONDYN, 2. IX. (BBC). Korespondent „Daily Telegraph” donosi z Budapesztu, że na Węgrzech zaczyna się już odradzać życie społeczne i polityczne. Blok lewicowy składa się z komunistów, demokratów i narodowej partii chłopskiej. Każde z grupowań posiada w rządzie 3 ministrów. Inne partie polityczne to Partia Drobnych Rolników, która uważa, że ma program identyczny z programem brytyjskiej Partii Pracy i posiada też przedstawicieli w rządzie oraz Obywatelska Partia Demokratyczna, która nie ma w rządzie reprezentantów. Prezes Rady Ministrów, minister wojny i minister oświaty są bezpartyjni. Kościół nie jest prześladowany, rozparcelowano jednak wszystkie jego majątki.

### Prokurator żąda kary śmierci dla Quislinga

SZTOKHOLM, (Polpress). Dnia 31 sierpnia wznowiono, po kilkudniowej przerwie, rozprawę przeciwko Quislingowi. Prokurator Schoedtz wygłosił mowę oskarżycielską, w której zażądał kary śmierci dla Wikuna Quislinga. Podkreślił on, że Quisling popełnił „najpotworniejsze zbrodnie podnie najwyższej pogardy”.

Na początku swego przemówienia prokurator zacytował list tymczasowej norweskiej rady kościelnej, pochodzący z pierwszych dni okupacji niemieckiej, w którym rada protestuje przeciwko złemu traktowaniu Żydów przez Quislinga i członków jego faszystowskiej partii. Następnie oskarżył Quislinga, że w toku procesu udowodniono, ponad wszelką wątpliwość, zdradzieckie rokowania Quislinga z Niemcami jeszcze przed inwazją. Dalsze zeznania w czasie rozprawy, wykazały, że oskarżony współpracował również z Niemcami w czasie okupacji.

„Quisling pomagał Niemcom jak tylko mógł — oświadczył prokurator Schoedtz.

Zachęcał on ich do inwazji na Norwegię, podczas gdy sami Niemcy żądali jedynie żywicielowej neutralności. Wszystko było z góry uplanowane przez tego zdrajcę. Marzeniem jego, jeszcze przed wojną było zostać „führerem” Norwegii w ramach Rzeszy wielkoniemieckiej. Później, gdy Norwegia zaczęła pod jarzmem niemieckim, jeździł on wciąż do Hitlera i w wierno-poddających przemówieniach zapewniał go o swym całkowitym oddaniu i podkreślał swe zasługi dla hitlerizmu. Zdrada jego została całkowicie udowodniona”.

### Wybory w Japonii odbędzie się w styczniu

WASZYNGTON, (Polpress). Agencja Domei donosi, że parlament japoński zbierze się po raz ostatni przed rozwiązaniem, w grudniu, na posiedzenie nadzwyczajne. Nowe wybory odbędą się między 20 a 31 stycznia 1946 roku.

### Angielska opinia publiczna przeciw uchyleniu ustawy o pożyczce i dzierżawie

„Economist” píše, że polityka ekonomiczna rządu amerykańskiego oglądana z Londynu staje się coraz bardziej pełna sprzeczności. Stany Zjednoczone wzywają Wielką Brytanię i innych sojuszników do powrotu na drogę samowystarczalności gospodarczej, a jednocześnie czynią wszystko, by uniemożliwić ten powrót. Rokowania obecne zakończą się prawdopodobnie tym, że W. Brytania zmuszona będzie ograniczyć do minimum zakupy w krajach dolarowych. Wielka Brytania będzie również zmuszona do zachowania, a nawet do zaostrzenia ograniczeń w dziedzinie wymiany. Inaczej mówiąc, uchylenie ustawy o pożyczce i dzierżawie zmusza Wielką Brytanię do podjęcia środków, których polityka amerykańska nie chciałaby widzieć. Pismo wskazuje, że zastąpienie ustawy o pożyczce i dzierżawie przez pożyczki na zasadach handlowych, puszczanie w zapomnienie projektów handlowych z Bretton Woods i prowadzenie polityki popierania eksportu amerykańskiego miało by pewien sens. Również

pewien sens miałyby polityka przeciwdziałania się dyskryminacjom gospodarczym, niepopierania rozwoju eksportu amerykańskiego i udzielenie pomocy w rozmiarach i na warunkach, które umożliwiłyby zniesienie ograniczeń gospodarczych.

Ale pozbawiona sensu jest polityka, wzywająca Wielką Brytanię do ograniczenia się do własnych zasobów i jednocześnie wzywająca do zniesienia dyskryminacji i polityki popierania własnego eksportu.

„Tribune” píše, że obowiązkiem przywódców amerykańskich było prowadzenie polityki stopniowej modyfikacji ustawy o pożyczce i dzierżawie tak, by z instrumentu okresu wojennego mogła się ona stać czynnikiem trwałej wartości. Jednakże Ameryka postąpiła inaczej, zniszczyła podstawę współpracy ekonomicznej i nie tylko przywróciła stan rzeczy przedwojenny, ale w dodatku uczyniła to z dnia na dzień i bez przygotowania.



# Podstawowe zasady programu Stronnictwa Ludowego

Poniżej podajemy program Stronnictwa Ludowego ogłoszony w „Dzienniku Ludowym” w dniu 7 września b. r.:

Na gruzach i popiołach zniszczonego świata legła hitlerowska hydra, zmnożona bohaterstwem i poświęceniem żołnierzy i oficerów, miłujących wolność. Wkład polskiej ludności w dzieło wyzwolenia i obrony wolności był olbrzymi, w skali możliwości naszego narodu. Był to wkład znojącego trudu, żelaznej wytrwałości, szczerego poświęcenia i krwawych ofiar, w zacietej wieloletniej walce z przytłaczającą przewagą niemieckiego barbarzyństwa.

Na progu nowej ery, ery pokoju i twórczej pracy nad odbudową całokształtu zrujnowanego życia, staje polski chłop, okrzepły w bojach i cierpieniach, aby podjąć wspólnie z innymi narodami tworzenie nowej rzeczywistości dziejowej w myśli zasad i ideałów, które w najbardziej nawet ponurych okresach rozwoju Ruchu Ludowego, były gwiazdami przewodnimi, a które i nadal są żywymi drogowskazami do nowego, pełnoprawnego życia w wyzwolonej, prawdziwie niepodległej demokratycznej Polsce ludowej.

1. Ludność wiejska ze względu na swą liczebność, swoją tężyźnię fizyczną i moralną, wynikającą ze związku jej z ziemią oraz wartości narodowe i państwowe, jest uprawniona do uważania się za naturalnego gospodarza Polski. To też Stronnictwo Ludowe, jako polityczna reprezentacja tej ludności, obejmuje swoją troską nie tylko klasowe interesy wsi, ale i całość interesów narodu polskiego i stworzonego przez suwerennego państwa demokratycznego.

2. Na pierwszym planie stawia Stronnictwo Ludowe sprawę ugruntowania naszej państwowości przez zapewnienie Polsce bezpieczeństwa i siły na zewnątrz, a ładu i porządku na wewnątrz.

3. Siła i bezpieczeństwo na zewnątrz oparte być mają:

a) na miłujących własne państwo i pracę dla jego dobra masach ludowych,

b) na silnej moralnie i militarnie armii, zorganizowanej na zasadach demokratycznych,

c) na sojuszach z narodami demokratycznymi, odpowiadających wspólnym żywotnym interesom, szczerze i wiernie dotrzymujących, opartych na zasadzie całkowitej wzajemności i równowagi.

d) na czynnym współdziałaniu z międzynarodowymi instytucjami, zmierzającymi do zbiorowej gwarancji powszechnego bezpieczeństwa.

4. Na wewnątrz — ustroj demokratyczno-republikański, oparty na Konstytucji zapewniającej z jednej strony wolność obywatelom, z drugiej silną władzę wykonawczą państwa, opartą być ma na następujących zasadach:

a) równość wszystkich obywateli wobec prawa,

b) bezwzględne poszanowanie prawa oraz zasad moralności społecznej w życiu publicznym,

c) całkowita niezależność, pełne równoprawienie i bezwzględne wzajemne poszanowanie stronnictw demokratycznych, współpracujących ściśle dla dobra całego narodu i własnego państwa,

d) władzę prawodawczą, złożoną w ręce Sejmu jednoizbowego, wybranego w głosowaniu równym, powszechnym, bezpośrednim, tajnym i proporcjonalnym,

e) rząd, oparty na zaufaniu mas ludowych, kontrolowany przez Sejm i odpowiedzialny przed Sejmem,

f) sądy całkowicie niezależne,

g) aparat urzędniczy fachowy, uspołeczniony i demokratyczny, odpowiednio uspołeczniony, niezależny politycznie i bezstronny w urzędowaniu, a odpowiedzialny materialnie za szkody, wyrządzone obywatelom przez niedbalstwo lub złą wolę,

h) samorząd tak terytorialny jak i zawodowy, samodzielny w wykonywaniu swych uprawnień, a kontrolowany przez państwową władzę nadzorczą tylko z punktu widzenia legalności jego działań.

5. Ustrój kapitalistyczny, zysk osobisty jedynie mający na celu, jest w obecnych warunkach silną destrukcją, przeto ustrój gospodarczy chcemy oprzeć na następujących zasadach:

a) praca fizyczna czy umysłowa jest podstawowym tytułem do udziału w dochodzie społecznym,

b) prawo własności ma być uzgodnione z interesem społecznym i nie może być podstawą wyzysku człowieka przez człowieka.

c) pieniądź ma być miernikiem wartości, pośrednikiem wymiany i środkiem oszczędności, a nie narzędziem spekulacji,

d) planowa gospodarka ma dostosować produkcję do potrzeb społecznych oraz zapewnić wszystkim pracę i sprawiedliwy udział w dochodzie społecznym,

e) powszechne samorządne związki zawodowe o charakterze samorządów gospodarczych reprezentować mają interesy poszczególnych zawodów i współdziałać przy ustalaniu i wykonywaniu planu gospodarczego,

f) wszelka wielka własność rolna nieuspołeczniona ma być wywłaszczona bez odszkodowania,

g) podstawą przyszłego ustroju rolnego winien być indywidualny, samodzielny i produkcyjny warsztat rolny, oparty na prywatnej własności, którego wielkość zależnie będzie od warunków przyrodniczych i ekonomicznych,

h) techniczne, ekonomiczne i organizacyjne braki indywidualnej drobnej gospodarki rolnej, wyrównane będą przez rozwinięte spółdzielczość,

i) celem powiązania ludzi z ziemią, wyrównania struktury społecznej i poziomu kulturalnego, przerzucone będą winy powstające przedsiębiorstwa przemysłowe do ośrodków wiejskich,

j) instytucje kredytowe będą uspołecznione, a pobierany przez nie prócent uzależniony od dochodowości danego działu gospodarki narodowej,

k) prywatne pośrednictwo handlowe, diagające zyski tak z producenta jak konsumenta, ograniczone będzie przez rozbudowywanie spółdzielczości, w pierwszym zaś rzędzie

ujęty być musi w ramy spółdzielczości zbytu produktów rolnych.

6. Łasy, kopalnie, kluczowe obiekty przemysłowe, wielkie domy czynszowe oraz banki winny być uspołecznione.

7. Rzemiosło i drobne warsztaty przemysłowe winny spełniać właściwą im rolę w życiu gospodarczym kraju, jako placówki oparte na zdrowej inicjatywie prywatnej.

8. Chłop i robotnik są głównymi oporami narodu polskiego, tworzą chleb i wszelkie dobro społeczne. Ściśle współpraca tych dwu warstw społecznych jest warunkiem pełnego rozwoju nowej niepodległej Polski, Polski ludowej, Polski demokratycznej. Dlatego też sojusz chłopsko-robotniczy jest naturalnym i nieodzownym zjawiskiem w życiu społeczno-politycznym Polski. Stronnictwo Ludowe, kierując się tymi przesłankami, stoi na gruncie ścisłego sojuszu chłopsko-robotniczego, który będzie gwarantem odrodzenia narodu i trwałości demokracji w Polsce.

9. Nowa Polska jest państwem narodowym, w przeciwieństwie do przedwójkowej Polski narodowościowej. Wypadki dziejowe spowodowały tę zasadniczą zmianę. Drobne grupy narodowościowe — niepolskie, którym przypadło żyć z narodem polskim, znajdą w Polsce należną gościnę i opiekę, wzamian za co obowiązane są do bezwzględnej lojalności obywatelskiej wobec Polski.

10. Naród polski — jako wielki naród słowiański, miłujący pracę i pokój, pragnie żyć ze wszystkimi narodami demokratycznymi w zgodzie i harmonii, a z narodami słowiańskimi pragnie utrzymywać ścisłą współpracę i stosunki przyjazne. Współpraca z przyjaznym nam sąsiadem wschodnim — Związkiem Radzieckim oraz Wielkimi Demokratiami Zachodu: — Francją, Anglią i Ameryką będzie podstawą naszej polityki zagranicznej.

11. Do zadań państwa w dziedzinie oświaty i kultury należy udostępnienie najszerszym rzeszom wszystkich dóbr narodowego dorobku kulturalnego. Rozpowszechnienie i pogłębianie oświaty stawiamy narówni z zabezpieczeniem obrony państwa.

Nauka w szkołach publicznych wszelkich typów i kierunków winna być bezpłatna. Sieć szkolna na wszystkich poziomach winna być tak opracowana i zrealizowana, aby wszystkie warstwy społeczne miały dogodny dostęp do szkół średnich i wyższych każdego typu.

Wszystkie dzieci w wieku szkolnym mają być objęte nauczaniem w szkołach powszechnych o najwyższym stopniu organizacyjnym. Nieodpuszczalne jest tworzenie dwójnego systemu szkolnego z pokrzywieniem szerokiemi mas ludności wiejskiej.

Program szkół powszechnych na wsi ma uwzględniać charakter środowiska, a w najstarszych klasach także zawodowe potrzeby.

Winno być należycie zorganizowane do kształcenia młodzieży w wieku pozaszkolnym, a wszelkie poczynania w tym kierunku, podejmowane przez organizacje młodzieżowe, winny być otoczone troskliwą opieką i wydatną pomocą państwa.

12. Wobec pogarszającego się katastrofalnie stanu zdrowia na wsi, winna być podjęta przez państwo i samorządy szersza akcja zapobiegawcza i lecznicza, a nadto tworzone być winny na wsi spółdzielnie zdrowia.

Dziecko, nieposiadające rodziców, lub nie mające dostatecznej opieki rodzicielskiej, ma prawo do opieki społecznej, zapewniającej mu wychowanie i wykształcenie, odpowiadające jego zdolnościom.

Starczy, inwalidzi pracy i chorzy mają prawo do opieki i pomocy ze strony stosownych, prawem ustalonych organów.

Każdy człowiek, zdolny do pracy, jest obowiązany do jej wypełniania, społeczeństwo winno mu jej dostarczyć w ramach przyjętego planu gospodarczego. Państwo ma obowiązek roztaczania troskliwej opieki nad inwalidami wojennymi oraz wdowami i sierotami.

## W Portugalii również jak i w Hiszpanii musi być zniesiona dyktatura faszystowska.

MOSKWA, 2. IX. (Tass). Gazety angielskie zamieściły ostatnio wiadomości o sytuacji panującej w Portugalii. Premier rządu Portugalii Salazar, rzadzący korespondencją pism brytyjskich, nie znajdując poparcia wśród narodu opiera swą władzę wyłącznie na żandarmerii. W podobny sposób jak w faszystowskiej Hiszpanii Franco walczy z dążeniami demokratycznymi narodu. Wprowadził ostrą cenzurę. Narody europejskie mało wiedzą o sytuacji panującej w Portugalii. Salazar w sposób również bezwzględny jak jego sąsiad Franco stara się ukroczyć wszelkie wysiłki narodu, dążącego do uzyskania pewnych swobód. Stworzony został obóz koncentracyjny w Terrespolu w którym to zostają osadzani wrogowie jego, również profesorowie, studenci, oficerowie a także i robotnicy. Obóz koncentracyjny w Terrespolu urządzony na

miarę obozu w Buchenwaldzie upodabnia rządy Salazara w Portugalii do stosunków panujących w Niemczech Hitlerowskich.

## Argentyna gniazdem faszyzmu

MOSKWA, (Polpress). Dziennik „Izwestia” zamieszcza pt.: „Argentyna gniazdem faszyzmu”, artykuł w którym pisze:

W 1941 roku prasa amerykańska pisała o planach hitlerowców opanowania Południowej Ameryki, przy czym ośrodek ich knośwa znajdował się w Buenos Aires. Korzystali oni z przychylności faszystowskiego rządu Argentyny. Dziś rząd Farel'a nadal jest przy władzy, sprawuje dyktaturę i pragnie w Ameryce Południowej zrealizować to, co nie udało się Hitlerowi

w Europie. Argentyna udzieliła schronienia wielu hitlerowcom i umożliwiła im zorganizowanie kadr faszystowskich, sztabu generalnego, przechowanie planów strategicznych i tajemnic przemysłowych w celu przygotowania trzeciej wojny światowej. Klika rządowa przesładuje tych, którzy występują przeciw faszyzmowi, wtrąca się w sprawy sąsiednich republik Brazylii, Chile, Boliwii, Paragwaju i Urugwaju, popierając tam ruchy faszystowskie. W ciągu wojny hitlerowskiej ukryli w Argentynie różnymi sposobami wiele towarów, wartości z miliardów dolarów. Dyktatura Farel'a iawnie sympatyzowała z Hitlerem. Znaleźli się jednak jej opiekunowie, którzy wprowadzili Argentynę do grona Narodów Zjednoczonych. Sądziło się, że wpłynęło to na Argentynę w kierunku wprowadzenia rządów demokratycznych. Stało się jednak coś przeciwnego. Zachećło to tylko rząd Farel'a do wzmocnienia kursu faszystowskiego. Wiele gazet amerykańskich zażytuje, w jakim celu wobec tego wznowiono stosunki dyplomatyczne z Argentyną i po co zaproszono ją do San Francisco. Pytania te są zupełnie uzasadnione. Wprowadzenie ukrytych hitlerowców jest niezbędne dla pokoju Narodów Zjednoczonych. W interesie tych narodów leży unicestwienie faszyzmu wszędzie, gdzie jeszcze on panuje.

## Pierwszy dzień obrad komisji centralnej Związku Zawodowego w Polsce

WARSZAWA, (Polpress). W dniu 31 sierpnia r. rozpoczęło się w Warszawie plenarne posiedzenie sejmiku robotniczego — Komisji Centralnej Zw. Zaw. w Polsce. W obradach biera udział członkowie K.C.Z.Z. wybrani na naradzie, która odbyła się w Lublinie w listopadzie 1944 r., sekretarze generalni 19 scentralizowanych związków zawodowych oraz sekretarze Okręgowych Komisji Z. Z.

W pierwszym dniu obrad referat na temat „Sytuacji i stanu organizacyjnego Zw. Zawodowych” wygłosił sekretarz generalny KSZZ tow. Witaszewski.

Mówca poruszył konieczność zmiany systemu plac na rzecz Ubezpieczalni Społecznej oraz reform podatku dochodowego, stwierdzając m. in., że rząd powinien móc ustawy przerzucić obowiązek płacenia świadczeń z pracujących na pracodawców. W dalszym ciągu swego referatu tow. Witaszewski omówił sprawę niedostatecznej realizacji kart żywnościowych, konieczność ustalenia specjalnych przydziałów dla dzieci oraz sprawę ustalenia jednego tylko gatunku maki 70%owej dla chleba kartkowego w Polsce. W końcu referat poruszył konieczność wydatnego podniesienia rent emerytalnych i inwalidzkich oraz sprawę mieszkaniową dla pracujących, wysuwając postulat wysiedlania spekulantów z miast i przekazywania ich mieszkań rzeszom pracują-

cym.

W ożywionej dyskusji jaka rozwinęła się nad referatem tow. Witaszewskiego zabierało głos 32 mówców.

Drugi dzień obrad sejmiku robotniczego przewidywał referaty tow. Kuryłowicza p. t. Położenie mas pracujących i postulaty związków zawodowych, tow. Dolińskiego — Zagadnienie reparytacji, oraz tow. Czerwińskiego. — Sprawa walki z nadwyżkami. Po referatach KCZZ ustalił termin kongresu Związków Zawodowych w Polsce oraz dokona wyboru delegatów na Kongres Światowej Federacji Związków Zawodowych.

## Zakończenie dochodzeń w sprawie zaistnienia krakowskich

KRAKÓW, (Polpress). Na konferencji wojewódzkiej z udziałem przedstawicieli sądownictwa, władz bezpieczeństwa i administracji publicznej pod przewodnictwem ministra sprawiedliwości Świątkowskiego, władze sądowe i śledcze złożyły sprawozdanie z przeprowadzonych dochodzeń w sprawie krakowskich zaistnień antyżydowskich z dn. 11 sierpnia b. r.

Wobec ukończenia dochodzeń, akta tej sprawy będą przekazane niebawem właściwemu sądom wojewódzkiemu.

## Delegacja Nauczycielstwa u premiera

WARSZAWA, (Polpress). Prezes Rady Ministrów ob. Edward Bolesław Osóbka-Morawski przyjął delegację zarządu głównego Związku Nauczycielstwa Polskiego w składzie: wiceprezesa Stefana Zółkiewskiego, Władysława Ferencę, Tułowickiego, Włodawa, Kuca Jana — prezesa okręgu kieleckiego, Duszy Wawrzyńca — prezesa okręgu warszawskiego.

Delegacja zreferowała premierowi ogólną sytuację nauczycielstwa. Premier ustosunkował się życzyliwie do postulatów delegacji nauczycielstwa i obiecał jej popierać.



## Uroczystości na Majdanku

Uroczystości „Tygodnia Majdanka” rozpoczęły się w piątek 21. VIII. Kapstrzykiem i zapaleniem znicza na placu Litewskim, który będzie płonął przez cały okres trwania „Tygodnia Majdanka”.

W sobotę odbyła się uroczysta akademii w Teatrze Miejskim, otwarta przez Prezydenta Miasta. Następnie przemawiali w imieniu partii politycznych sekretarz Woj. Kom. PPS oraz przedstawiciel Wojska Polskiego. Po przemówieniach reszta oklaskiwanych przez liczne audytorium, nastąpiła część artystyczna, utrzymana na bardzo wysokim poziomie. Deklamacja, recytacje, koncert fortepianowy i skrzypcowy, śpiew solowy i chóralny zostały niezatarte wrażenie na licznie zebranych, zaproszonej publiczności. Rzadko kiedy Lublin ma sposobność uczestniczenia w tak podniosłej i wspaniałej uroczystości. Szkoda, że szersza publiczność nie mogła w tym brać udziału.

W dniu 2 września wielotysięczne rzesze, miały okazję uczestniczyć w uroczystościach odbywających się na terenie sąsiedniego Majdanka. Wokół ołtarza poświęconego dla któregoś z nich byli chorągwie kilkunastu państw, powiewające na wietrze z wysokich masztów, niedaleko krematorium, zebrali się prawie 20 tysięczne tłumy ludu. Wszystkie partie polityczne, organizacje młodzieżowe, przedstawiciele przemysłu Lubelszczyzny ze sztabami i transparentami oraz bardzo licznie reprezentowane organizacje kościelne z obrazami świętych i feretronami, ustawili się przed ołtarzem, w okolicy placu, na którym na szeregu prowizorycznych ławek, zasiadli goście oraz przedstawiciele władz miejscowych i wojskowych.

Uroczystą mszę św. odprawił ks. prałat Kruszyński. Podniósł kazanie wygłosił ks. Krynicki, który przez 4 i pół lat był więźniem obozu Niemiec. Mówiąc o zbrodniach niemieckich na Majdanku, podkreślił mękę tych, którzy najliczniej, najtragiczniej ginęli z ręki katów, a których całą winą było tylko to, że byli Żydami. Nawoływał cały naród do jedności i proponował organizowanie pielgrzymek młodzieży z całej Polski, aby i w ich umysłach utrwaliła się pamięć męczeństwa 2 milionów ludzi skatowanych przez zbrodniarzy hitlerowskich.

Następnie przemawiali kolejno: Prze-

W dniu 31. VIII odbyło się posiedzenie zarządu Koła ZZK z udziałem zarządu wszystkich sekcji.

Na porządku dziennym posiedzenia były następujące sprawy. Sprawozdanie delegacji z konferencji z ministrem Komunikacji ob. Rabanowskim w sprawie polepszenia warunków materialnych pracowników kolejowych, oraz w sprawie zebrania walnego ZZK, na którym to reakcja wykorzystując ciężkie położenie materialne kolejarzy, chciała łowić ryby w mętnej wodzie. Na samym początku posiedzenia zebrani przedyskutowali sprawę awantury, urządzonej na walnym zebraniu. Ktoś ze zbrodniarzy reakcyjnych dał 10 łtrów wódki ciemnym typom, żeby uniemożliwić przeprowadzenie zebrania. Wszyscy jednogłośnie potępił podjęte metody reakcji, upiśniania ciemnych typów, którzy jak iudasz sprzedali się reakcji dla rozbijania jedności klasy robotniczej. Następnie delegaci złożyli sprawozdanie z konferencji, z którego wynikało, że to, co oświadczył minister Komunikacji delegacji na wysunięte żądania, nie zadawała ogółu kolejarzy. Mianowicie kolejarze zwracali się o wypłacenie ekwiwalentu za apropryzację, której nie otrzymują według norm już od dłuższego czasu. Okazuje się jednak, że Ministerstwo Komunikacji nie posiada przeznaczonych na ten cel sum w budżecie i nie może żądanej zwrotu wypłacić, tak samo, jak nie może wypłacić trzymiesięcznej zaliczki, której domagali się kolejarze. Obywatel mi-

wodniczący Woj. Wydziału Kultury i Sztuki ob. Kłosewski, pp.k. z Radzieckiej Miśi Wojskowej (jedyń goście, którzy przybyli z Warszawy) oraz ob. Szpiro — przewodniczący Woj. Komitetu Żydowskiego.

Mówcy podnosili międzynarodowe znaczenie krzani na Majdanku; znaczenie zjednoczenia narodów słowiańskich w wyzwoleniu Europy oraz w utrzymaniu przyszłego pokoju świata.

Po przemowach wszyscy udali się do krzyża na grób zabitych, gdzie delega-

nister przyznał natomiast zaliczkę jednomiesięczną i podwyższenie deputatów węgla, wydanie pełnej apropryzacji w bieżącym miesiącu, wydanie większej ilości ubrań i obuwia, oraz dodatkowe przydziały żywności, pochodzące z UNRA.

Po sprawozdaniu delegacji wywiązała się rzeczowa i ożywiona dyskusja. Przedstawiciele sekcji jak i wszyscy mówcy zgodnie podkreślali, że rozumieją ciężkie położenie kraju, nie mniej jednak kolejarze są tak wyčerpani materialnie, że koniecznością jest przyjsie im przez Ministerstwo z doraźną pomocą. Sytuacja kolejarzy różni się tym od innych pracowników, że są oni zmilitaryzowani, a tym samym nie mogą ubocznie zarobić na utrzymanie rodzin, uposażenie zaś do tychczasowe jest bardzo niskie. Robotnicy innych gałęzi przemysłu otrzymywali i otrzymują różne deputaty w naturze, natomiast kolejarze nie otrzymywali żadnych deputatów. Apropryzacja ograniczyła się jedynie do otrzymywania chleba na kartki. Warunki pracy na kolei są bardzo ciężkie. Okupant zniszczył lub wywoził maszyny i wszelkie narzędzia. Części zamiennych do parowozów i wagonów wcale nie ma, wszystko to trzeba robić, a robić nie ma czym. Kolejarze, jedni z pierwszych staneli do ofiarnej pracy, odbudowując polskie kolejnictwo, najważniejszą ertę narodowego życia gospodarczego. Ale jednocześnie domagają się poprawy ich bytu, zwłaszcza, że zbliża się zima.

cje poszczególnych organizacji złożyły wieńce.

Po wzwiedzeniu budynku, w którym mieści się krematorium, komora gazowa i inne sale śmierci i sekcji nieboszczyków, udano się do Muzeum Majdanka.

Otwarcia Muzeum dokonał wicewojewoda Sokołowski. Po czym goście i wszyscy zebrani zwiedzali i oglądali dokumenty i wszystko to, co pozostało jako dowody zbrodni faszystowskich Niemiec w obozie śmierci na Majdanku.

## O poprawę bytu kolejarzy

Zebrani wysunęli sposoby, które pozwolą tego dokonać. Pracownicy kolejowi domagają się od Ministerstwa energicznej walki z jeżdżącymi na gapę. Pladze tej konduktorzy nie mogą skutecznie zaradzić, gdyż jeżdżący na gapę rozchudzali się do tego stopnia, że nie podporządkowują się konduktorom. Tylko zbrojna pomoc dla konduktorów i wysokie kary pieniężne położą kres „gapownikom”, a jednocześnie zwiększą budżet Ministerstwa. Następnie kolejarze domagają się od rządu likwidacji spekulantów, bogacących się kosztem klasy robotniczej i chłopów, a nie przynoszących państwu żadnej korzyści. Spekulantów należy posłać do obozów pracy, a majątki, złoto i dolary skonfiskować na rzecz skarbu państwa. Zmuszenie do pracy spekulantów przyczyni się do wzrostu produkcji i obniży cenę produktów. Spekulant i szabrownik w mieście oraz bandyta, który grabi chłopów, to rodzeństwo. Kolejarze wraz z całą klasą robotniczą domagają się wysiedlenia z Lublina wszystkich spekulantów i przydzielenia ich mieszkań dla robotników. Robotnik dość długo poniewierał się po suternach i poddaszach. Za jego twórczą pracę, należał mu się schłodne mieszkanie.

Oto gdzie znajdują się źródła, z których należy czerpać na polepszenie warunków klasy pracującej. Jest jeszcze jeden sposób, w jaki rząd może przyjsie z pomocą kolejarzom. Jeżeli nie ma pieniędzy, jeżeli brak apropryzacji, można podnieść przydziały węgla kolejarzom. Inni robotnicy otrzymują deputaty produktów, które wytwarzają. Kolejarzom można dać węgiel jako deputat w większej ilości niż dotychczas. Oto jakie sposoby wysuwa klasa robotnicza. Stwierdzić należy, że wszystkie postulaty kolejarzy są słuszne. Zarząd Główny ZZK oraz Ministerstwo Komunikacji jak i nasz Rząd, powinien przemysleć żądania klasy pracującej.

Kolejaczom należy przyjsie z natychmiastową pomocą.

F. P.

## Mandżuria

Japonia od dawna już pożądanym okiem spoglądała na kraje azjatyckie. W drugiej połowie XIX w. ze słabego państwa feudalnego przekształcona w silne mocarstwo wykorzystuje każdą sposobność, żeby zdobyć, a potem rozszerzyć swój wpływ w Azji. Ziemie, po które sięga (Korea, Sachalin) są jej potrzebne nie tylko jako rynki zbytu dla rozbijającego się przemysłu japońskiego i jako teren kolonizacyjny dla przeludnionych wysp macierzystych, ale także jako odciecznia do dalszej ekspansji, której celem są bogactwa surowcowe prowincji chińskich. Nieodwołalnym bowiem warunkiem rozwoju imperializmu japońskiego było zdobycie surowców, w które natura nie zaopatrzyła wysp japońskich.

Bogata Mandżuria była tym kąskiem, na który ostrzyła sobie zęby zaborczość Nipponu. Kraj ten o powierzchni ponad jeden milion km. kw., tak wielki jak Niemcy, Francja i Anglia razem wzięte słabo był zaludniony. Liczba mieszkańców wynosiła zaledwie kilkanaście milionów.

Teren górzysty, piękne łańcuchy gór: na południu i zachodzie Wielki Czingan (Chingian), na półn. wschodzie Mały Czingan. Ziemia dobrze nawodniona, urodzajna dzięki namiętnym przez wody żywnym osadom, na zachodzie less, na północy i wschodzie lawy wulkaniczne. Północno-zachodnie przestrzenie to stępnie bujne roślinności. W trawach stepowych może ukryć się kół z jeźdźcem. Tetra i nim życie: stada antylop, ptactwo stepowe, wiele gatunków gryzoni. Potomkowie pierwotnych mieszkańców: Buriaci, Ałnosy, Birańcy w paszaję bydlę i owce, trudnią się myślistwem na stepie i w lasach, zdobywając skóry futerkowe, gdyż zwierzęta jest bogaty. Rzeki obfitują w ryby. Wschodnia część

Mandżurii porośnięta pralasem szpilkowym i dębowym. Duże drzewostany są mocno przetrzebione dzięki eksploatacji Japończyków. Południowa część kraju zajęta pod uprawę roli. Najżyźniejsza jest dolina rzeki Sungari. Rolnictwem zajmują się Chińczycy, którzy stanowią przeszło 90% ludności. Zaledwie czwarta część ziemi, nadająca się pod uprawę, jest uprawiana.

Produkują się głównie proso, soję, kukurydzę, pszenicę.

Pod ziemią Mandżuria kryje bogactwo, o które najbardziej Japończykom chodziło: żelazo, węgiel (w okolicach Mukden), złoto, srebro, miedź, azbest.

Kłeska Rosji Carskiej i utrata Portu Artura pozwoliła Japonii mocną stopą oprzeć się na kontynencie azjatyckim. Kwantung, Korea przechodzą ostatecznie pod jej władzę. Przejmuje również na mocy układu z Rosją prawa dzierżawne w Mandżurii południowej wraz z koleją żelazną od Czang-Czunu (dziś Sien-King) do Portu Artura z prawem obśadywania wojskiem pasą szerokości 22 km, po obu stronach toru kolejowego. Chiny w układzie z 1905 r. uznały ten stan rzeczy, oddając w dzierżawę Japonii lasy olbrzymie nad rzeką Jalu przy granicy koreańskiej.

Zaczyna się pokojowy podbój Mandżurii. Powstaje Towarzystwo Kolei Południowo-Mandżurskiej, którego zadaniem była nie tylko rozbudowa kolei, ale i rozszerzenie wpływów japońskich. Przystąpiono do kolonizacji. Ostro jednak klimat Mandżurii o długich zimach nie zachęcał Japończyków do osiedlania się. Ponieważ jednak trzeba było do pracy, kapitaliści japońscy zaczęli sprowadzać robotników chińskich. Wbrew wice intencjom japońskim, zwick-

za się w Mandżurii żywioł chiński. Sezonowi robotnicy chińscy przynoszą Towarzystwu Kolei Południowo-Mandżurskiej olbrzymie dochody, które pozwalają na duże inwestycje. Powstają kopalnie, fabryki rolnicze, stacje doświadczalne, szkoły, uniwersytety, szpitale. Czang-Czun, Mukden i inne miasta zmieniają swoje oblicze. Towarzystwo Kolei Południowo-Mandżurskiej tworzy własne towarzystwo okretowe i buduje port w Dajrenie. Własna komunikacja z wyspami macierzystymi pozwala na eksploatację potrzebnych surowców: węgla i żelaza i na rozbudowanie japońskiego przemysłu, który staje się poważnym konkurentem dla przemysłu amerykańskiego.

W roku 1912 wybuchła rewolucja w Chinach. Chiny stają się terenem wojny domowej, co pozwala Japonii na tym łatwiej opanowanie sytuacji w Mandżurii. Gdy Europa jest widownią wojny światowej, Japonia w 1915 r. narzuca Chinom 21 punktów, które nadają jej szereg przywilejów gospodarczych i politycznych, co równało się oddaniu Chin pod protektorat Japonii.

Naród chiński broni się jednak przed zaborczością japońską. Wybuchają raz po raz zamieszki, mogą się akty sabotażu na kolejach. Kapitalizm japoński nie rezygnuje jednak ze zdobyczy. Wyelbrzytnia każdy najdrobniejszy epizod do rozmiarów zatarew Mandżurskiego i przekształca powoli milicję kolejową na armię okupacyjną 150-pięciową. W r. 1931 militariści japońscy opanowali całą Mandżurię, dumnie krwawo opór Chińczyków. Następują rządy silnej ręki. Kapitalizm japoński ponosić zażąda jednak straty wskutek bojkotu przez Chiny towarów japońskich. Koniecznością jest złagodzenie kursu. W marcu 1932 r. z trzech podbitych prowincji chińskich utworzono państwo Mandżukuo, proklamując go wolność i niezależność. Rzętem mianowano ekscesarsa chińskiego Pu-Ji, który w 1934 r. został uroczystie koronowany,

jako cesarz Mandżukuo. Opracowana konstytucja oddawała władzę faktyczną w ręce Japończyków.

Operetkowy cesarz Pu-Ji i rzekoma niepodległość była potrzebna do zakrycia faktycznego stanu rzeczy przed narodem chińskim.

Imperializm japoński nie poprzestął jednak na tych zdobyczach. Pastwą tego padają dalsze miasta i prowincje chińskie. W 1937 r. wybuchł zbrojny konflikt między Japonią a Chinami o Mongolię Wewnętrzną. Jasne jest, że imperializm japoński stawia sobie za cel opanowanie całych Chin. Rok 1936 przynosił układ niemiecko-japoński i podział świata na dwie strefy wpływów.

Związek Radziecki starał się przez swoją politykę pokojową nie dopuścić do powstania wielkich ognisk zapalnych w Azji. Stąd odspędzanie Japonii koleji wschodnio-chińskich w Mandżurii w 1935 r. Imperializm japoński szukał jednak stale punktu zaczepnego do nowej agresji.

Przystąpienie ZSRR do wojny i zajęcie Mandżurii położyło kres nie tylko okupacji japońskiej w Mandżurii, ale i w całej Azji.

Mandżuria została oswobodzona i marionetkowy cesarz mandżurski Pu-Ji znalazł się w niewoli radzieckiej. Zawarty obecnie układ Radziecko-chiński ostatecznie zakładał o losie Mandżurii, która odąd wchodzi w skład Republiki Chińskiej. Interesy gospodarcze ZSRR, łączność kraju nadamurskiego z Władywostokiem zostały zabezpieczone przez wspólny zarząd chińsko-radziecki nad kolejami wschodnio-chińską i południowo-mandżurską.

Mandżuria przestała w ten sposób być ogniskiem niepokoiów, a przyjsie chińsko-radziecka zapanowała nad zaborczym imperializmem japońskim.



## Zjazd Związku Inwalidów

Dnia 26. VIII b. r. odbył się w Lublinie Zjazd Wojewódzkiego Związku Inwalidów. Wybrano nowy zarząd, w skład którego weszli jako przewodniczący Zbik Władysław, wiceprzewodniczący Ciszewski Jan, sekretarz — Jeczen Adam, zastępcę — Mościński Michał, skarbnik — Tarkowski Józef, zastępcę skarbnika — Turzeniecki Bogusław.

Na zjeździe między innymi omawiano szeroko fatalne położenie inwalidów. Koncesje monopolowe (4% prowizji od sprzedaży wódek) nie dają możliwości pokrycia kosztów utrzymania. Na zakładanie spółdzielni lub warsztatów rzemieślniczych ani inwalidzi poszczególni ani Związek nie mają pieniędzy. Związek Inwalidów spotyka się z wielkimi trudnościami lokalowymi, ani na swoje biura, ani na warsztaty, ani tym bardziej dla swoich członków nie może dostać mieszkań. Dużo członków jest tak ciężko poszkodowanych, że stworzenie dla nich odpowiedniego schroniska jest koniecznością.

Fatalnie się też w wielu wypadkach przedstawia sprawa stosunku pracodawcy do pracownika — inwalidy. Odpowiednie normy ustawowe nie są przez pracodawców respektowane. Związek stwarza obecnie „czarną listę” tych, którzy przekraczają obowiązujący

przepisy co do norm pracy inwalidów. Obecnie na zjeździe przedstawiciele Zw. Zawodowych przyrzekli pomoc pod tym względem Związkowi Inwalidów.

Plany Związku Inwalidów na przyszłość idą w kierunku wzmocnienia działalności związku, oparcia się o Władze Państwowe i społeczeństwo, oraz specjalnie o Związki Zawodowe.

## Zakończenie drugiego kursu pielęgnarskiego

Mordercza polityka okupanta bardzo przeredukowała szeregi naszych kadr lekarskich i pielęgnarskich. Braki odczuwa się dziś zwłaszcza na prowincji i w szpitalach.

Rozumiejąc to, Wojewódzki Wydział Zdrowia zorganizował trzytygodniowy

### Milicja przy pracy

Posterunek M. O. w Łukowie pow. biłgorajskiego wykrył, że kradzież krowy na szkodę Famińskiej Marii ze wsi i gm. Łukowa pow. biłgorajskiego dokonali Poczwa Józef i Dudziak Michał — sprawcy zostali ujęci i oddani do dyspozycji prokuratora.

W dniu 21. VIII 1945 roku wykryto sprawców napadów rabunkowych na szkołę Łęczy Pawła ze wsi Bychawka, gm. Piotrków, pow. Lublin. Ujęto czterech sprawców napadu i przekazano ich do Prokuratury Woj. Okręgu Lubelskiego.

### ZAKOŃCZENIE KURSU DLA CZŁONKÓW RAD ZAKŁADOWYCH

Dnia 30 sierpnia został ukończony 1-ty 22 godzinny kurs dla członków Rad Zakładowych przy Okręgowym Komitecie Rad Związków Zawodowych w Lublinie.

II-gi kurs 30 godzinny z rozszerzonym programem, rozpocznie się dnia 3 września rb. OKZZ zwraca uwagę uczestnikom kursu, że niedopuszczalne jest opuszczanie godzin wykładowych, które są płatne wstawek placu w danym zakładzie pracy.

Po ukończeniu kursu, kierownictwo dostarczy listę nieobecności Przewodniczącemu Rady Zakładowej.

Cz. G.

## Zakończenie półkolonii Robotniczego Towarzystwa Przyjaciół Dzieci

W dniu 30 sierpnia b. r. o godz. 4-ej pp. odbyła się uroczystość zakończenia półkolonii, urządzonych przy ul. Lubomelskiej 8, staniem Robotniczego Towarzystwa Przyjaciół Dzieci.

W obecności zaproszonych członków Zarządu, Prezesa RTPD ob. Dymowski-go, Naczelnika Wojewódzkiego Wydziału

Pracy i Opieki Społecznej ob. Chelmoskiego, Naczelnika Opieki i Pracy Społecznej, ob. Krzesińskiego i przy licznych współudziale rodziców odbyły się popisy dzieci.

Inscenizacja bajki, śpiewy, tańce i deklamacje dzieciaków budziły podziw i uśmiech na twarzach rodziców. Ich to bowiem dzieci dwa miesiące temu jeszcze często nieśmiało i niezaradnie nie tylko wypoczęły, poprawiły się i nabrały zdrowia, lecz także nabrały śmiałości i odwagi występowały przed tak liczным audytorium, pokazując, czego nauczyły się na półkoloniach.

Praca R. T. P. D. daje coraz lepsze wyniki. Prezes towarzystwa ob. Dymowski podkreślił to w swym przemówieniu, zaznaczając, że zarząd R. T. P. D. nie ustanie w pracy nad rozszerzeniem opieki nad dziećmi robotniczymi, oraz opieki społecznej. W dalszym ciągu będzie apelował do wszystkich instytucji, do Rządu, do organizacji i do całego społeczeństwa o otrzymanie potrzebnych środków, by otwierać nowe przedszkola dla dzieci, nieobjętych jeszcze opieką RTPD.

Na zakończenie dzieci w dowód podziękowania wręczyły wiązanek kwiatów ob. Długoszowej, głównej kierowniczce półkolonii oraz innym przedstawicielom Zarządu. Dzieci natomiast otrzymały paczki z owocami i słodyczkami. Wśród radośnego nastroju zakończono uroczystość.

Kierowniczka zaznaczyła, że wraz z rozpoczęciem się nowego roku szkolnego otwiera się na nowo przedszkole przy ul. Lubomelskiej 8, oraz drugie przedszkole przy ul. Plac Bychawski 5.

Zapisy do przedszkoli oraz na członków R. T. P. D. przyjmuje się w biurze przedszkoli Krak. Przedm. 29, pokój 32, drugie piętro.

Pracownicy fabryk: Miejskich Zakładów Mechanicznych, Płon, Lechi, fabryki obuwniczych i innych w okolicy ul. Bychawskiej, którzy chcą postać swe dzieci do przedszkola przy ul. Plac Bychawski 5, proszeni są o zgłoszenie ich do przewodniczących Rad Zakładowych w dniach najbliższych, gdyż ilość miejsc w przedszkolu jest ograniczona.

A. G.

### Masowy Wier w Chelmie

Dnia 28. VIII b. r. w Chelmie odbył się masowy wier zorganizowany przez Lotną Brygadę przy 9. p. p. i Oddział Informacji i Propagandy w Chelmie.

Na wiecu przemawiali ob. Stachel Piotr i Gajowiak Józef, którzy w swych przemówieniach omówili sprawy: świadczeń rzeczowych, kapitulacji Japonii, szkolnictwa, oraz ważniejszych uchwał Rządu Jedności Narodowej RP., a w szczególności o amnestii. Zebrani wysłuchali z dużym zainteresowaniem i skupieniem przemówień, po których wywiązała się ożywiona dyskusja. Na liczne pytania, wyczerpująco odpowiedzieli prelegenci.

Na zakończenie wiecu, zebrani wznosili entuzjastycznie okrzyki na cześć Prezydenta Bieruta, Rządu Jedności Narodowej, Generalissimusa Stalina i Armii Czerwonej. Przed wiecem zostały rozdane gazety i ulotki nawołujące do masowego składania świadectw rzeczowych.

## Ze sportu Lubelszczyzny

### KKS „SYGNAŁ” — WKS OF. SZK. INT

3:1 (3:0)

Gra ta na licznej publiczności pozostawiła miłe wrażenie. Obie drużyny grały „fair”, przez co dobry sędzia ob. Madej miał ułatwione zadanie. Zespół kolejarzy poprawia swój poziom z meczu na mecz. Atak w obecnym składzie ładnie kombinuje, a po poprawieniu strzałów, będzie wartościowym. Pomoc dobra ofensywnie i defensywnie, a przede wszystkim b. pracowita. Obrona twarda, a bramkarz na miejscu. U wojskowych w arsena lewa strona lepsze od prawej. Środek napadu jest najlepszym graczem zespołu. Pomoc nie kryje przeciwnika. Obrona słaba, a bramkarz je przeciwnika. Obrona słaba, a bramkarz choć niepewny, ale winy w bramkach nie ponosi.

Gra na średnim poziomie z przewagą przezwyciężców. W pierwszej połowie sytuacja się zmieniała, ale szybki „Sygnałowcy”, dzięki ładnym asprantom uzyskali dwie bramki ze strzałów Machaja i Korabinińskiego. Po przerwie do ostatniej minuty gra ciekawa, o zmiennej przewadze.

Bramki w drugiej połowie strzelili Łagoda („Sygnał”) i Rajtar (OSI).

### Z DZIAŁALNOŚCI I. O. S. ARTYLERII W CHELMIE

W rozgrywkach piłkarskich o mistrzostwo Szkoły zdobyła pierwsze miejsce drużyna 8-ej baterii. Lekkoatleci przygotowują się intensywnie do mistrzostw Szkoły. Startuje 12 drużyn po 10 zawodników.

W ostatnim konkursie hipicznym zwyciężył kierownik WF. Szkoły por. Frankiewicz na klaczy „Helka”. Obecnie jeźdźcy pod kierownictwem mjr. Komarnickiego przygotowują się do wrześniowego biegu myśliwskiego.

15. VIII. odbyły się zawody pływackie o nagrodę przechodnią ufundowaną przez z-cę Kom. Szkoły kpt. Kunysza. Po zawodach od-

był się po raz pierwszy w Chelmie mecz piłki wodnej. Akcja sportowa znajduje należyte poparcie Dowództwa Szkoły z komendantem gen. bryg. Kierpem na czele.

P.

### ZKS (ZAMOŚĆ) — LEWART (LUBARTÓW)

2:2 (1:1)

„Lewart” goszcząc w Zamościu uzyskał zwycięstwo nad „Zamością”. Środek napadu jest pod adresem Krak. Przedm. 78, porażeni jednak pod bramką. Wynik odpowiada przebiegowi gry.

„LOTCHYK” — „LUBLINIANKA” 3:0  
„Lublinianka” w meczu towarzyskim po b. burzliwej, chaotycznej i bezładnej grze uległa, grającym b. ostro, sowieckim lotnikom.

### „PODCHORĄŻAK” — WKS OS. INT.

4:3 (4:1)

„Podchorążak” — zdobył dalsze dwa punkty w rozgrywkach mistrzowskich, wygrywając z „Intendencją”. Do przerwy gra przy przewadze „Podchorążaka”. W drugiej połowie „Intendencja” rozkręca się, ale zwycięzcy nie pozwalają strzelić sobie wyrównującej bramki.

— o —

W celu ujęcia w ewidencję instruktorów, Lub. OZPR wzywa zainteresowanych do zgłaszania się pod adresem Krak. Przedm. 78, pokój 34. (Zarząd Miejski) po formularze, które po wypełnieniu należy zwrócić do 10. IX 1945 roku.

### „LOTCHYK” — MKS 2:1 (1:0)

Rewanżowe spotkanie rozegrane pomiędzy „Lotczykiem” a Milicją w klubie po bezplanowej, ostrej grze zakończyło się zwycięstwem gości, którzy byli szybsi i grali lepiej „Lotczy” od gospodarzy. Milicji klub niepotrzebnie przyjął grę „Lotczy”, technicznych zagrań było mało. Dużo sytuacji podbramkowych nie wykorzystanych. Remis byłby odzwierciedleniem gry.

### DZIEŃ PZPN

Decyzją Polskiego Zw. Piłki Nożnej 9. IX został ustalony jako „Dzień PZPN”. W dniu tym odbędą się na terenie Okręgu następujące spotkania:

AKS (Doblin) — „Wisła” (Puławy).  
WKS „9” (Chelm) — 1. OSA (Chelm).  
„Lewart” (Lubartów) — „Sygnał” (Lublin).  
ZKS (Zamość) — „Sparta” (Zamość).  
„Lublinianka” (Lublin) — KS Mil. Obyw. (Lublin).

Gospodarze na pierwszym miejscu.

### NAJLEPSZE TERMINY MISTRZOWSKIE

9. IX „Podchorążak” (Lublin) — „Sygnał” (Lublin) — godz. 16.  
8. IX RKS „Unia” (Lublin) — „AZS” (Lublin) — godz. 16.

### MISTRZOSTWA PIŁKI RĘCZNEJ

Lub. OZPR rozpoczyna mistrzostwo Okręgu. Do mistrzostw zgłoszyły się zespoły: WKS „Lublinianka”, AZS. SKS „Leszczanka”, WKS Of. Szk. Int., AKS (Naleczów), 1. OSA (Chelm).  
„Lublinianka”. Inne kluby zbagałizowały kilkakrotnie przedłużane terminy rejestracji, która ostatecznie minęła 29 ub. m. Reszta klubów ma dalej możliwość zarejestrowania się oraz wzięcia udziału w mistrzostwach w roku przyszłym. WG i DOZPR wyznaczył już pierwsze rozgrywki.

8. IX — godz. 15.30 SKS — ZWM siatka panów, boisko gimn. Zamojskiego. SKS — „Leszczanka” siatka pań boisko gimn. Zamojskiego.  
9. IX godz. 11.30 AZS — SKS siatka pan i panów gimn. Zamojskiego.

6. IX godz. 18-ta w lokalu OZPR (Dom Zolnierza) pok. 102 odbędzie się zebranie sędziów Piłki Ręcznej. Wszyscy sędziowie są proszeni o punktualne i liczne przybycie.

### MKS — WKS „9” (CHELM) 6:3 (4:2).

9 bramek i 60 minut bezplanowej kopania — oto sprawozdanie z meczu eliminacyjnego pomiędzy 9 p. p. z Chelma a Milicją. Oba zespoły grały bezplanowo. Piłkarze nie dawali sobie rady z piłką, nie mówiąc już o technicznej grze, przyjemnych podaniach, czy kryciu przeciwnika. Obie drużyny odgrywały rolę „dostarczycieli punktów”.

Początek gry zapowiada się sensacyjnie. W 18 sekundzie pierwszą bramkę strzelił miejscowi. Po tym walkowski się rozkręcił. Do końca pierwszej połowy gra wyrównana obfitująca w humorystyczne momenty, niezaśmieszności graczy.

Po przerwie przewaga gospodarzy, którzy mimo zwycięstwa nie zostawili miłego wrażenia. Zwycięstwo na ogół zasłużone. Bramki strzelili dla MKS — Walicki — 2; Gromek — 2; Różyło i Konkowski po 1; dla WKS-u Czerzko; Godłowski i Samojuł. Sędzia ob. Grinštejn — miał trudne zadanie.

### „LUBLINIANKA” — „UNIA” 7:0 (4:0)

Derby Lublina przyniosły wysoką porażkę Klubu Robotniczego, który zawiódł swych zwolenników. Spotk nie zakończyło się zagrzyżonym zwycięstwem lepszego zespołu. Gra była i interesująca, przy przewadze szybszych i bardziej w tym dniu dysponowanych „Lublinianek”. „Unie” prześladowali, trzeba przyznać, pech. Wynik powinien brzmieć 7:3. Trzy razy bowiem szczęście uratowało zwycięzców od utraty bramki. Ze strony „Lublinianki” gra była ambitna i utrzymana w tempie do końca. „Robotnicy” po 20 minutach równorzędnej gry oddali inicjatywę w „noży” wojskowych, którzy utrzymali ją do końca. Bramki strzelili Krakowski — 4, Rudnicki, Stachyra i Różyło — po 1. Sędziował obiektywnie ob. Musiał.

T. K.